

обърне всичко на пепел ! жестокиѣ врази ще разпорятъ до основи  
всичко зидано отъ дѣди и прѣдѣди. Дивни орди ще завилнеятъ по сирот-  
ски кѣтица !

Мара. / Състрадателно извиква / Твое светѣйшество !

Еф. /Пламенно/ И когато прѣдъ тоя опустошающъ пленъ, прѣдъ тоя ужасъ  
- прѣдъ тебе паднатъ не колѣни: бѣлобради старци, кога протегнатъ къмъ  
тебе рѣчички <sup>на</sup> невѣрстни дѣда; когато милостиви майки съ кървави съл-  
зи се обърнатъ - и всички, молятъ помощъ . . . . когато всички, всички сам  
въ тебъ единичка вѣрватъ ; само въ тебе се надатъ и само тебе малятъ,  
и чакатъ твоята рѣшителна дума. . .

Мара. / Похъртена махва рѣка / Спри тия думи !

Еф. / Съсрѣдоточенъ и погълнатъ отъ мисълта си / . . . На Термопили -  
Леонидъ не се побоя отъ смъртта и избави Спарта; Харадий, Коклесъ  
направи моста на Тибръ непроходимъ и спаси Римъ; Арнолда Винкелродъ  
обърна гърдитѣ си на крѣпостъ и непоколебимъ сбра копията въ гърди  
за да запази свободата на гориста Хелвения ! . . . И днесъ по дѣлъ свѣтъ  
се носятъ тѣхнитѣ имена ! И днесъ на тѣхъ се сочи за примѣръ. Нѣма ли  
и у насъ единъ тахвъ храбрецъ ! - Не тебъ ли се паде тоя великъ -  
завиденъ жребий ! Не би ли могла въ името на любимия полководецъ, въ  
завѣтитѣ на смѣлия и честенъ Драгомиръ, да спасишъ земята, гдѣто той  
отрасна и да продължишъ неговото дѣло ?

Мара. / Увлечена, съ пламнали очи, гледа унесна патриарха. Исква да кажи нѣ-  
що, ала устни неврѣдватъ /

Еф. Благославена е оная майка, която ражда такива чедра ! Достоенъ за  
славна сѣдбина е оня родъ, който отхръзва такава души ! Велика е оная  
родина, която откърва закова рожби ! - Трѣбва ли да оставимъ на поги-  
бель земята, що роди : Крума, Симеонъ, Вриса, Асѣна !

Мара. / Просълзена хваца неволно рѣката му /

Еф. / Съсрѣдоточенъ, осѣненъ отъ вѣра / Ако менъ се би паднало тоя ве-  
ликъ жребий - безъ колебанне бихъ сторилъ всичко за родната земя.  
Защото какво е единъ животъ прѣдъ едно море отъ страдания ? Какво е ед-  
на въздишка прѣдъ една буря отъ вопли ? Какво е единъ мигъ въ сравне-  
ние съ вѣчността ?

Мара. п Само отъ Драгомира съмъ слушала такива слова ! такова нѣщо е прѣ-  
живѣлъ той прѣдъ боя " При скалитѣ " Само отъ него съмъ слушала таки-  
ва огнени думи. . . - говори, твое светѣйшество - нѣщо става въ моята ду-  
ша. . . говори ми, ~~непрѣменно~~ повтори ми ! . . .